

Правила та зразки оформлення посилань на джерела

В.1. Правила оформлення посилань на джерела

Основними елементами бібліографічного опису є інформація про: автора (чи авторів), назву роботи, вид видання (перевидання чи переклад), місце видання, видавця, рік видання та обсяг публікації.

В.1.1. Дані про автора (авторів)

Ініціали осіб, на чії праці посилаються в науковій роботі, в тексті роботи пишуть перед прізвищем. У бібліографічному описі навпаки – на першому місці ставлять прізвище. Прізвища авторів наводять у тій послідовності, в якій їх подано у виданні, і розділяють комами. Прізвища авторів у списку літератури доцільно набирати курсивом.

Якщо це робота двох або трьох авторів, то можна подавати прізвище та ініціали лише першого автора і додавати слова «та ін.»

Книги чотирьох та більше авторів, а також видання, що не мають індивідуальних авторів, записують за назвою. Інформацію про авторів подають після назви через косу лінію (/) звичайним шрифтом прямого накреслення. У цьому випадку ініціали ставлять перед прізвищем. Якщо авторів понад чотири, можна зазначити перших три, додаючи слова «та ін.» Можна навести прізвища всіх авторів, якщо прізвище важливого автора стоїть на п'ятому місці чи далі.

В.1.2. Дані про назву та вид видання

Назву роботи наводять так, як подано на її титульному аркуші. Якщо після назви подано другу назву – відомості, що доповнюють, уточнюють, пояснюють основну назву роботи, то їх наводять в описі, відокремивши від основної назви двокрапкою (:). Другу назву не скорочують.

Після назви уточнюють відомості про видання. Наприклад, «Навч. посібник», «Підручник», «Словник», «Довідник», «Зб. статей», «Зб. наук. праць», «У 3-х т.» тощо. Перед уточненням ставлять двокрапку. Слова в уточненні дозволено скорочувати відповідно до чинних стандартів.

В.1.3. Дані про переклад

Після назви через одну косу лінію вказують дані про переклад. Наприклад, «Пер. з англ.», «Пер. з англ. С. Панчишина». Якщо книга має понад три автори, то після даних про переклад ставлять крапку з комою і перелічують авторів, як зазначено в п. В.1.

В.1.4. Дані про перевидання

Дані про перевидання й опис змін (виправлене, доповнене, перероблене тощо) подають після даних про автора і виділяють з обох боків за допомогою тире.

Порядковий номер видання подають завжди спочатку, позначаючи арабськими цифрами незалежно від того, як надруковано в книзі. До цифри додають через дефіс закінчення (-ге, -те, -те, -ме). Наприклад, «3-те вид., перероб. і доп.»

В.1.5. Вихідні дані видання

Після інформації про автора, назву і перевидання зазначають, де, хто і коли видав книгу.

Першим елементом вихідних даних є місце видання, яке наводять повністю у називному відмінку. Дозволено подавати скорочено лише назви столиць (чи інших великих міст). Наприклад, «Львів», «Харків», проте «К.», «М.», «СПб», «N.Y.» Якщо у книзі зазначено два місця видання, то в описі їх наводять через крапку з комою. Якщо одна з двох назв міст не скорочується, тоді зазначають повну назву обох.

Зазначивши місце видання, ставлять двокрапку. Далі подають назву видавництва коротко, без лапок, опускаючи слово «видавництво». Якщо книгу видали два видавництва, то в описі зазначають обидва. Наприклад: «К.: Основа», «Львів: Просвіта, Вид-во Львів. ун-ту», «Львів: Світ; Київ: Либідь», «К.: Либідь, Основа».

Після назви видавництва ставлять кому (,) і подають рік видання арабськими цифрами. Наприклад, «Львів: Каменярь, 2000».

В.1.6. Дані про обсяг публікації

У бібліографічному описі книги подають об'єм монографії. Наприклад, «483 с.» У бібліографічному описі статей зазначають сторінки, на яких надрукована ця стаття, наприклад, «С. 34-63».

Бібліографічний опис електронних документів здійснюють відповідно до стандарту ISO 690-2. Спочатку дають опис джерела за правилами, наведеними вище; далі у квадратних дужках ([ ]) після слова Цит. або Cited записують дату відвідання сторінки в Internet. Після цього зазначають Режим доступу: або Available from: і в кутових дужках (< >) записують URL-адресу сторінки.

В.2. Зразки оформлення бібліографічного опису

В.2.1. Монографія (один, два або три автори)

1. Єлейко Я.І. Теорія ймовірностей: Навч. посібник / Я.І. Єлейко, Б.М. Трищ. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2001. – 160 с.

2. Буров Є. Комп'ютерні мережі / За ред. В. Пасічника. – Львів: БаК, 1999. – 468 с.

В.2.2. Монографія (чотири, п'ять і більше авторів)

1. Основи фінансового аналізу / Я.І. Єлейко, О.М. Кандибка, М.Л. Лапішко та ін. – Львів: Львівський банківський інститут Національного банку України, 2000. – 141 с.

В.2.3. Багатотомне видання

1. Феллер В. Введение в теорию вероятностей и ее приложения: В 2-х т. / Пер. с англ.; В. Феллер. – М.: Мир, 1984. – Т. 2. – 1985. – 528 с.

2. Бондаренко В.Г. Теорія ймовірностей і математична статистика: В 2-х ч. / В.Г. Бондаренко, С.М. Парамонова. – К.: НТУУ «КПІ», 2006. – Ч. 1. – 528 с.

В.2.4. Словники

1. Библиотечное дело: Терминологический словарь / [Сост. И.М. Сусллова, Л.Н. Уланова]. – 2-е изд. – М.: Книга, 1986. – 224 с.

В.2.5. Довідники

1. Плиса В.Й. Страхування: Довідник. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2001. – 197 с.

В.2.6. Стаття з журналу

1. Chuiko G.P. Theorem about spin splitting of energy levels within Kildal-Bondar model / G.P. Chuiko, O.V. Dvornik // Semiconductor Physics, Quantum Electronics & Optoelectronics. – 2008. – V. 11. – № 3. – P. 311-313.

В.2.7. Стаття зі збірника наукових праць

1. Селиванов Ю.М. Голографический и конечно-элементный анализ собственных колебаний цилиндрической оболочки, ослабленной круговым отверстием / Ю.М. Селиванов, Д.В. Ключник // Методи розв'язування прикладних задач механіки деформівного твердого тіла. – Днепропетровск: Наука і освіта. – 2007. – Вып. 8. – С. 140-149.
2. Вітлінський В.В. Розвиток концепції кількісної оцінки ризику / В.В. Вітлінський, Г.І. Великоіваненко // Ризикологія в економіці та підприємстві: Зб. наук. праць за мат. Міжн. наук.-практ. конф. (27-28 березня 2001 р.) – К.: КНЕУ, Академія ДСП України, 2001. – С. 71-74.

В.2.8. Тези доповідей

1. Ченчин Т.Я. Один з методів оцінки привабливості звичайних акцій // I Всеукраїнська конференція з фінансового аналізу для студентів та аспірантів / Тези доповідей, 13-15 травня 2002 р. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2002. – С. 74-75.

В.2.9. Стандарти

1. Графічні символи, що їх використовують на устаткуванні. Показчик та огляд: ДСТУ ISO 7000: 2004. – [Чинний від 2006-01-01]. – К.: Держспоживстандарт України, 2006. – IV, 231 с. – (Національний стандарт України).

В.2.10. Авторські свідоцтва

1. А.с. 1007970 СССР, МКИ В 25 j 15/00. Устройство для захвата неориентированных деталей валов / В.С. Ваулин, В.Г. Кеймакин (СССР). – № 3360585/25-08; Заявлено 23.11.81.; Опубл. 30.03.83; Бюл. № 12.

В.2.11. Депоновані наукові праці

1. Кузнецов Ю.С. Изменение скорости звука в холодильных расплавах / Ю.С. Кузнецов, Н.Н. Курбатов, Ю.Ф. Червинский и др.; Моск. хим.-технол. ун-т. – М., 1992. – 10 с. – Деп. в ВИНТИ 01.06.92, № 142691.

В.2.12. Звіти про НДР

1. Изучение возможности получения гидроалюмокарбоната калия из технического поташа: Отчет о НИР (промежуточный) / Донецк. политех. ин-т (ДПИ); [Науч. рук. В.С. Масляев]. – Инв. № 183. – Донецк, 1986. – 90 с.

В.2.13 . Дисертації

1. Шевченко А.Ю. Исследование процессов ионизации комплексов трифторида бора с органическими кислородсодержащими лигандами: Дис... канд. хим. наук: 02.00.01. – Кишинев, 1988. – 165 с.

В.2.14. Відомості з Інтернету

1. СТП 1.02-2002. Бібліографічний опис у списку використаних джерел. Загальні вимоги і правила складання. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2002. – [Цит. 2003, 11 лютого]. – Режим доступу: <http://www.franko.lviv.ua/Geninf/bibliog.htm>.